

ĐỀ KHẢO SÁT CHẤT LƯỢNG – ĐỀ SỐ 2**MÔN: NGỮ VĂN - LỚP 9****Thời gian làm bài: 90 phút****BIÊN SOẠN: BAN CHUYÊN MÔN LOIGIAIHAY.COM****I. ĐỌC HIỂU (4.0 điểm)**

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu:

(Lược đoạn đầu: Tâm cùng vợ về nghỉ mát ở quê và tiện dịp thăm nhà sau nhiều năm. Khi gặp mẹ, chàng nhận thấy bà đã già đi nhiều nhưng vẫn sống trong sự đơn giản như trước. Tâm cảm thấy xa lạ với quê hương và không còn tha thiết với kỷ niệm cũ. Dù mẹ và cô Trinh - người bạn thời nhỏ, thể hiện sự quan tâm, chàng chỉ cảm thấy hờ hững. Cuộc trò chuyện giữa mẹ và con ngày càng nhạt nhẽo, anh quyết định rời đi.)

Nghĩ đến vợ đợi, Tâm vội vàng đứng dậy. Bà cụ nhìn theo khăn khăn:

- Cậu hãy ở đây ăn cơm đã. Đến chiều hãy ra.
- Thôi, bà để tôi về. Độ này bận công việc lắm. Tâm lại an ủi:
- Nhưng thế nào có dịp tôi cũng về.

Rồi Tâm mở ví lấy ra bốn tám giấy bạc 5 đồng đưa cho mẹ. Tâm hơi kiêu ngạo, trước mặt cô Trinh, chàng nói:

- Đúng hai chục, bà cầm lấy mà tiêu, có thiếu tôi lại gửi về cho. Bà cụ run run đỡ lấy gói bạc, rơm rớm nước mắt.

Tâm làm như không thấy gì, vội vàng bước ra:

- Thôi, bà ở lại. Chào cô Trinh nhé. Bảo tôi có nhờ hỏi thăm tất cả họ hàng. Ra đến ngoài Tâm nhẹ hẫng mình. Chàng tự cho đã làm xong bổn phận.

(....)

Bỗng nhiên, Tâm giật lùi lại: Một bà cụ già khom lưng dựa bên một cô con gái, đi ra phía ga. Tâm nhận ra bà mẹ. Có lẽ bà cụ muốn được trông thấy con một lần nữa. Chắc bà tưởng Tâm đi xe hỏa. Chàng lộ vẻ khó chịu. Bà cụ còn ra đây làm gì? Tâm sợ lúc bà cụ lại khóc lóc, để cố giữ chàng lại. Hay nắm lấy áo chàng mà kể lể giữa chốn đông người. Chàng tưởng nghe thấy những câu bình phẩm to nhỏ, và trông thấy những cái mỉm cười chế riễu của mọi người.

Vợ chàng sẽ nói thế nào?

- Thôi, chúng ta về ngay đi.

Tâm nói như người sốt ruột, giật cánh tay vợ rào bước mau.

Đợi bà cụ đi khuất đầu phố, Tâm và vợ trở lại nhà hàng trả tiền, rồi đánh xe ra ngoài.

Máy chạy đều, cái xe êm ru bắt đầu lướt trên đất.

Khi đến chỗ quặt quá ga, bỗng nhiên Tâm thoáng thấy đứng bên cạnh đường, một bà cụ già khom lưng dựa vào một cô con gái. Chiếc xe chạy bắn vọt bừa lên quần áo hai người. Trong một giây, Tâm thấy cặp mắt đen láy của cô gái quē mở to ngạc nhiên nhìn mình. Tâm không ngoảnh lại, chàng nghĩ đến bà mẹ, đến cô Trinh vẫn chơi đùa với chàng thuở nhỏ. Song những hình ảnh ấy như xa xăm lắm, và Tâm vẫn thấy đứng đưng không bận tâm trí. Giữa những kỷ niệm ấy với Tâm, như có một cái bờ ngăn cản: xe ô tô, vợ chàng, cái đời sang trọng, sung sướng của chàng hiện giờ. Phong cảnh đồng ruộng hai bên đường vùn vụt trốn lại sau như càng làm xa cách chàng với cảnh thôn quê cũ.

(Trích “Trở về” - Trong tập truyện Gió lạnh đầu mùa của Thạch Lam)

Câu 1 (0.5 điểm). Chỉ ra dấu hiệu để xác định ngôi kể của đoạn trích

Câu 2 (0.5 điểm). Vì sao bà mẹ và cô Trinh lại đi ra phía ga?

Câu 3 (1.0 điểm). Nhận xét về tâm trạng của nhân vật Tâm trong đoạn trích.

Câu 4 (1.0 điểm). Theo em, hình ảnh đồng ruộng hai bên đường ở cuối tác phẩm có ý nghĩa như thế nào?

Câu 5 (1.0 điểm). Theo em, đoạn trích trên phản ánh thực trạng gì? Suy nghĩ của anh/chị về thực trạng đó

II. PHẦN VIẾT

Câu 1 (2.0 điểm). Viết đoạn văn nghị luận (200 chữ) phân tích nhân vật Tâm trong đoạn trích ở phần đọc hiểu.

Câu 2 (4.0 điểm)

“Ai trong đời rồi cũng phải cảm ơn khuyết điểm của mình” (Emerson)

Từ góc nhìn của người trẻ, em hãy viết một bài văn nghị luận (khoảng 400 chữ) trình bày suy nghĩ về ý nghĩa của việc chấp nhận khuyết điểm của bản thân.